

Költözzünk vidékre!

PINTÉR KLÁRA

Mostanában egyre több emberben felmerül ez a kérdés, látva a jövő kilátásait vagy inkább kilátástalanságait. Az ingatlan piac megélénkülésével együtt az árak megugrása is jelzi, hogy felértékelődött a vidéki élet. A kertes lakóházak iránti kereslet továbbra is egyre csak nő. Főként a nagyvárosok körüli agglomerációban és a nyaralóhelyeken már egy millió Ft feletti négyzetméter árakon kelnek el pillanatok alatt az új építésű ingatlanok. Az otthoni munkavégzéssel és tanulással lehetővé vált az elszakadás a nyüzsgő városi élettől és sokan változtattak most a járvány alatt lakóhelyet. Voltak, akik a nyaralójukba menekültek, és idővel rájöttek, hogy állandó lakóhelynek is megfelel. Az emberek próbálnak alkalmazkodni a megváltozott helyzethez, és úgy tűnik, a vidéki élet erre jó lehetőségeket kínál.

Az elmúlt járványos időszak megmutatta mennyire sebezhetőek vagyunk. A megszokott életvitelünk pillanatok alatt felborulhat és könnyen kiszolgáltatottá válunk a körülményeknek. A védekezés kötelező előírásai a mindennapok meghatározó részei lettek. Szabályozták az időbeosztásunkat, a mozgásterünket, az ügyeink intézését, a társas kapcsolatainkat, az életünk szinte minden területét. A fenyegetettség nyomasztó súlya alatt átértékelődnek a dolgok, és ha lehetne valamilyen pozitív hozadéka ennek az időszaknak, akkor az éppen a változás, a változtatás lehetősége, vagy annak keresése.

Akár akarjuk, akár nem, alkalmazkodnunk kell a kialakult helyzethez, amely tartósnak tűnik. De hogyan? A világunkban zajló történések elgondolkodtatóak. A szélsőséges időjárások egyre gyakoribbá válása, az élelmiszerárak drámai növekedése, az egészségügyi szolgáltatások akadozása – és még sorolhatnánk az aggasztó folyamatokat –, mindezek egyre gyorsuló iramban jelzik még súlyosabb válságok közeledtét.

Az urbanizáció, a városiasodás eddigi történelme megmutatta, hogyan változik az ember. Csodálatos alkalmazkodó-képességünk ebben a helyzetben sajnos nem válik előnyünkre. A mesterséges körülmények között zsúfoltságban, túlhajszoltságban, információs káoszban élő emberek elidegenednek egymástól, szociális érzékenységük önvédelmi okból elcsökevényesedik, közönyössé, betegeké válnak mind lelki, mind fizikai értelemben. És ez egészen normálisnak tűnik - mert olyan sokan vannak (vagyunk).

„A nagyvárosok zaja, ideg feszültsége, kavargása, mesterkéltség életmódja mérhetetlenül fárasztja és kimeríti a betegeket. A füsttel, porral, mérgező gázokkal, kórokozó baktériumokkal szennyezett levegő veszélyezteti az életet. A betegek, akik többnyire a négy fal között élnek, majd-hogynem börtönnek érzik lakásukat. Ablakukból csak házakat, köveket és rohanó tömeget látnak, talán még egy tenyérnyi kék eget vagy egy csöppnyi napfényt, egy szál fűvet, virágot vagy fát sem. Így bezárva, nyomorukon, fájdalommal tépelődnek, és a saját bús gondolataik emésztik őket.”

Ellen Gould White: A Nagy Orvos lábnymán.
Kapcsolatban a természettel c. fejezetből

Mit kellene változtatni a gondolkodásunkban, az értékrendünkben, az életmódunkban, hogy egészségesebb, harmonikusabb, kiegyensúlyozottabb életet élhessünk? Ebben lehet segítségünkre a vidéki élet, a természet közelsége. Lehetőséget ad, ha nem pusztán helyváltoztatást, hanem életmódunk, szemléletmódunk változását is jelenti. Rajtunk is múlik, hogy milyen lesz a jövőnk. A jót választani kell. Válasszuk tehát az életet!

„Semmi sem olyan alkalmas az idült beteg egészségének és boldogságának helyreállítására, mint a kellemes vidéki környezet. Itt a legelesettebbek is ülhetnek vagy feketnek a napon vagy a fák árnyékában. Csak felfelé kell nézniük, hogy lássák maguk felett a fák gyönyörű lombkoronáját. Megnyugodnak és felüdülnek a szellő suttogásának hallatán. Az ellankadt lélek újjáéled. A fogyó erő megélnkül. A lélekbe önkéntelenül béke költözik, a lázas érverés megnyugszik és szabályos lesz. Amint a betegek megerősödnek, megkockáztatnak néhány lépést, hogy letépjenek pár szál szép virágot, Isten itt alatt szenvedő családja iránti szeretetének drága hírnökeit.”

Ellen Gould White: A Nagy Orvos lábnymán,
Kapcsolatban a természettel c. fejezetből

Civilizációnk – az élet minden területére kiterjedő – válságáról cikkek, tanulmányok sokasága jelenik meg, amelyek a jövő kilátásai felől is egyre borúlátóbbak. A civil társadalom, a kisközösségek, az egyének felelőssége egyre nagyobb hangsúlyt kap a megoldások keresésében. Egyre többet hallunk a környezettudatos, energiatudatos, egészségtudatos szemléletmód kialakításának szükségességéről, nem csak a társadalom, hanem az egyének szintjén, a lakosság körében is.

Lakóhelyünk gondos, tudatos megválasztásával sokat tehetünk ezek megvalósításáért. Nincs általános érvényű recept, mindenkinek a saját életvitele, anyagi lehetőségei és igényei számbavételével kell megtalálnia a számára és családja számára legjobb megoldást. A környezet és az életmódunk meghatározó az életminőségünk szempontjából. Visszahat ránk, alakítja életmódunkat, világnézetünket jellemünket. Nem mindegy tehát, hogy milyen befolyásnak tesszük ki magunkat és gyermekeinket.

Falu és város

Hazánkban az 1900-as évek elején az embereknek csak 20%-a élt városokban, 80% falulakó volt. Ez az arány a 2000-es évek elejére megfordult. Ma a lakosság 80%-a mintegy 200 városban, míg a maradék 20% nagyjából 3000 községben lakik.

Az ipari forradalom és vele a polgárosodás megindulásával kezdődött a városi életforma felértékelődése. A város fogalmához kapcsolódott a jólét, a vagyoni gyarapodás, a kultúra, a biztonságos élet. A falusi életformához a szegénység, az egyszerűség, a napszámos munka, a robot. A nagyobb község vagy város nem csak kereseti lehetőséget, de társadalmi szintű emelkedést is jelentett. Mai napig érezhető ennek a gondolkodásnak a hatása. Az ipar, a kereskedelem, a kultúra centralizálása sok embert vonzott vidékről a városokba. A gazdasági válság nyomán, a munkahelyek megszűnésével, azonban tömegek süllyedtek le, sokszor a hajléktalanságig. A város nem tudja megvédeni az egyént, és a kiszolgáltatottság, az infrastruktúrától való függés egyre inkább béklyóba veri a kifizetetlen számlákkal együtt. Növekszik a holnaptól való félelem, a jövő kiszámíthatatlanná vált, egyre inkább terjed a depresszió.

A városi lét egyik legsúlyosabb következménye a tömegszellem – az egyénre gyakorolt befolyása nagyon erős. Az emberek ízlését, gondolkodását, viselkedését a média, a reklámok alakítják – mindezt tudatosan és láthatatlanul. Amit sokan követnek, az jönnek tűnik, pedig nem biztos iránytű.

Mérlegeljünk!

A városi élet **előnyei**:

- kényelem: minden közel van, a bevásárlás egyszerűbb, nagyobb az áruválaszték;
- megbízhatóbb egészségügyi szolgáltatások, kórházi ellátás;
- a kultúra, a szórakozási lehetőségek bőséges választéka;
- könnyebb munkavállalás;
- nagyobb jövedelem;
- a középfokú és felsőoktatás lehetőségei.

A városi élet **hátrányai**:

- szennyezett levegő, piszkos környezet
- a járványok gyorsabb terjedése
- közlekedési dugók, tömeg, stressz
- zaj, bűnözés
- magas megélhetési árak
- magas ingatlanárak
- magány, az emberi kapcsolatok felszínessége

Az igazi otthon

A Biblia leírása szerint Isten az embert egy kertbe helyezte, és azzal bízta meg, hogy gondozza és őrizze azt. Minden ember valahol ezt az élményt keresi a természethez való vonzódásával, a növények, állatok szeretetével. A naplemente, a csillagos ég, a madarak éneke, a patak csobogása, a virágok illata, a hegyek fensége – mint egy láthatatlan művész alkotásai – az életet megédesítő örömforrások számunkra.

Mit nyerünk tehát, ha a vidéket választjuk lakóhelynek? Mindenekelőtt új látásmódot. Kitarul egy új, eddig ismeretlen világ. A természet közelsége, a szemlélődés, a csend, a nyugalom a testi-lelki egészségünk forrásai. A szabad levegőn végzett munka, a kertészkedés, a magunk termelte egészséges táplálékok az egészséges életmódot szolgálják.

Ha mindezekre időt szánunk, akkor lényegesen kevesebb idő marad - ha egyáltalán szükséges - a tévénézésre, internetezésre. Az is hasznunkra válik, ha tömegközlekedést és autót alig használunk, inkább biciklizünk vagy gyalogolunk.

Mindenkinek 24 órája van egy nap, végső soron maga dönti el, mire fordítja.

„Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugoszik az. Azt mondom az Úrnak:

Én oltalmam, váram, Istenem; ő benne bízom!

Mert ő szabadít meg téged a madarásznak töréből, a veszedelmes dögvésztől. Tollaival fedez be téged, és szárnyai alatt leszen oltalmad; pajzs és páncél az ő hűsége. Nem félhetsz az éjszakai ijesztéstől, a repülő nyúltól nappal; a dögvésztől, amely a homályban jár; a döghaláltól, amely délben pusztít.

Elesnek mellőled ezeren, és jobb kezed felől tízezeren; és hozzád nem is közelít.”

Zsoltárok könyve 91,1-7

Milyen lehetőségek közül választhatunk, ha szabadulni akarunk a városi lét fogságából?

Több megoldás is kínálkozik erre: a laza kötődéstől a teljes elszakadásig – kinek mire van igénye vagy lehetősége.

- **Nyarló övezet:** kétlakáság. Egy városi lakás hét-közben és egy nyarló hétvégi kikapcsolódásra;
- **Kertvárosi, külvárosi övezet,** városok peremkerületei: kis társasházak közös kerttel vagy családi ház önálló telekkel;
- **Városok melletti lakóparkok:** új és népszerű településforma. Védett környezetben városi komfort.
- **Városokhoz közeli települések:** alvófalvak, a városi munkahely és a falusi otthon között megosztott élet.
- **Távolabbi falvak:** lehetőség a valóban vidéki életmódra, önellátó gazdálkodásra.
- **Ökofalvak, baráti lakóközösségek:** önszerveződő, egymást segítő, munkamegosztással élő csoportok, új utakkal